لْهَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، اذْهَبْ وَاشْتَر إِبْرِيقَ فَخَّارِيٌّ مِنْ خَـزَفِ، وَخُـذْ مِـنْ شُيُـوخ الشَّعْـبَ وَمِـنْ شَيُـوخ الْكَهَنَةِ ۚ وَاخْرُجْ إِلَى وَادِي ابْنِ هِنُّومَ الَّذِي عِنْدَ مَدْخَلِ بَابِ الْفَخَّارِ، وَنَاد هُنَاكَ بِالْكَلَمَاتِ الَّتِي أَكَلَّمُكَ بِهَا. ۚ وَقُلِ، اسْمَعُوا كَلْمَةَ الرَّبِّ يَا مُلُوكَ يَهُوذَا وَسُكَّانَ أُورُشَلِيمَ. هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، هَنَنَذَا جَالِبٌ عَلَى هَذَا الْمَوْضِعِ شَرّاً كُلّ مَنْ سَمِعَ بِهِ تَطنُّ أَذُنَاهُ. ُمِنْ أَجْل إِنَّهُمْ تَرَكُونَي، وَأَنْكَرُوا هَذَا الْمَوْضِعَ وَبَخَّرُوا فيه لآلِهَةِ أَخْرَى لَمْ يَعْرِفُوهَا هُمْ وَلاَ آبَاؤُهُمْ وَلاَ مُلُوكُ يَهُوذَا، وَمَلأُوا هَـذَا الْمَوْضِعَ مِـنْ دَم الأَزْكِيَاءِ وَبَنَـوْا مُرْتَفَعَاتِ لِلْبَعْـلِ لِيُحْرِقُوا أَوْلاَدَهُمْ بِالنَّارِ مُحْرَقَاتِ لِلْبَعْلِ، الَّذِي لَمْ أَوِصِ وَلاَ تَكَلَّمْتُ بِهِ وَلاَ صَعِدَ عَلَى قَلْبِي. ُلِذَلِكَ هَا أَيَّامُ تَأْتِي يَقُولُ الرَّبُّ وَلاَ يُدْعَى بَعْدُ هَذَا الْمَوْضِعُ تُوفَةَ وَلاَ وَادِي ابْن هِنُّومَ، بَـلْ وَادِي الْقَتْـلِ. وَأَنْقُـضُ مَشُـورَةَ يَهُـوذَا وَأُورُشَلِيمَ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ، وَأَجْعَلُهُمْ يَسْقُطُونَ بِالسَّيْف أَمَامَ أَعْدَائِهِمْ وَسَدِ طَالِبِي نُفُوسِهِمْ، وَأَحْعَلُ حُثَنَهُمْ أَكْلاً لطُنُورِ السَّمَاءِ وَلُوْحُوشِ الأَرْضِ. ﴿ وَأَحْعَلُ هَذِهِ الْمَدِينَةَ لِلدَّهَش وَالصَّفِيرِ. كُلِّ عَابِر بِهَا يَذْهَشُ وَيَصْفِرُ مِنْ أَجْل لِّ ضَرَبَاتِهَا. وَأَطْعِمُهُمْ لَحْمَ بَنِيهِمْ وَلَحْمَ بَنَاتِهِمْ، فَيَأْكُلُونَ كُلُّ وَاحِدٍ لَحْمَ صَاحِبِهِ فِي الْحِصَارِ وَالضِّيقِ الَّذِي بُضَانِقُهُمْ بِهِ أَعْدَاؤُهُمْ وَطَالِبُو نُفُوسِهِمْ. أَثُمَّ تَكْسِرُ الإِبْرِيقَ أَمَامَ أَعْيُنِ الْقَوْمِ الَّذِينَ يَسِيرُونَ مَعَكَ¹¹َوَتَقُولُ لَهُمْ، هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، هَكَذَا أَكْسِرُ هَذَا الشُّعْبَ وَهَذِهِ الْمَدِينَةَ كَمَا يُكْسَرُ وعَاءُ الْفَخَّارِيِّ بِحَيْثُ لاَ يُمْكِنُ جَبْرُهُ بَعْدُ، وَفِي تُوفَةَ يُدْفَنُونَ حَتَّى لاَ يَكُونَ مَوْضِعٌ لِلدَّفْنِ. 2 مَكَذَا أَصْنَعُ لِهَذَا الْمَوْضِعِ يَقُولُ الرَّبُّ وَلِسُكَّانِهِ، وَأَحْعَلُ هَذِهِ الْمَدِينَةَ مِثْلَ تُوفَةَ. أَوَتَكُونُ يُبُوتُ أُورُ شَلِيمَ وَبُيُوتُ مُلُوكِ يَهُوذَا كَمَوْضِع تُوفَةَ، نَجسَةً كُلُّ الْبُيُوتِ الَّتِي بَخَّرُوا عَلَى سُطُوحِهَا ۖ لِكُلِّ جُنْدِ السَّمَاءِ وَسَكَبُوا ۗ سَكَائِبَ لاَلِهَةِ أَخْرَى. 14ُثُمَّ جَاءَ إِرْمِيَا مِنْ تُوفَةَ الَّتِي أَرْسَلَهُ الرَّبُّ إِلَيْهَا لِيَتَنَبَّأَ، وَوَقَفَ فِي دَارِ بَيْتِ الرَّبِّ وَقَالَ لِكُلِّ الشَّعْب، 15 هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، هَِئَنَذَا جَالِبٌ عَلَى هَذِهِ الْمَدِينَةِ وَعَلَى كُلِّ قُرَاهَا كُلُّ الشَّرِّ الَّذِي تَكَلَّمْتُ بِهِ عَلَيْهَا، لأَنَّهُمْ صَلَّبُوا رِقَابَهُمْ فَلَمْ يَسْمَعُوا لكَلاَمِي.

¹So spricht nun der HERR: Gehe hin und kaufe dir einen irdenen Krug vom Töpfer, samt etlichen von den Ältesten des Volks und von den Ältesten der Priester,²und gehe hinaus ins Tal Ben-Hinnom, das vor dem Ziegeltor liegt, und predige daselbst die Worte, die ich dir sage, und sprich: Höret des HERRN Wort, ihr Könige Juda's und Bürger zu Jerusalem! So spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels: Siehe, ich will ein solch Unglück über diese Stätte gehen lassen, daß, wer es hören wird, dem die Ohren klingen sollen, darum daß sie mich verlassen und diese Stätte einem fremden Gott gegeben haben und andern Göttern darin geräuchert haben, die weder sie noch ihre Väter noch die Könige Juda's gekannt haben, und haben die Stätte voll unschuldigen Bluts gemacht⁵und haben dem Baal Höhen gebaut, ihre Kinder zu verbrennen, dem Baal zu Brandopfern, was ich ihnen weder geboten noch davon geredet habe, was auch in mein Herz nie gekommen ist. Darum siehe, es wird die Zeit kommen, spricht der HERR, daß man diese Stätte nicht mehr Thopheth noch das Tal Ben-Hinnom, sondern Würgetal heißen wird. Und ich will den Gottesdienst Iuda's und Jerusalems an diesem Ort zerstören und will sie durchs Schwert fallen lassen vor ihren Feinden, unter der Hand derer. die nach ihrem Leben stehen, und will ihre Leichname den Vögeln des Himmels und den Tieren auf Erden zu fressen geben⁸und will diese Stadt wüst machen und zum Spott, daß alle, die vorübergehen, werden sich verwundern über alle ihre Plage und ihrer spotten. 9Ich will sie lassen ihrer Söhne und Töchter

Jeremiah 19

Fleisch fressen, und einer soll des andern Fleisch fressen in der Not und Angst, damit sie ihre Feinde und die, so nach ihrem Leben stehen, bedrängen werden. 10 Und du sollst den Krug zerbrechen vor den Männern, die mit dir gegangen sind, 11 und sprich zu ihnen: So spricht der HERR Zebaoth: Eben wie man eines Töpfers Gefäß zerbricht, das nicht kann wieder ganz werden, so will ich dies Volk und diese Stadt auch zerbrechen; und sie sollen im Thopheth begraben werden, weil sonst kein Raum sein wird, zu begraben. ¹²So will ich mit dieser Stätte, spricht der HERR, und ihren Einwohnern umgehen, daß diese Stadt werden soll gleich wie das Thopheth. 13 Dazu sollen ihre Häuser zu Jerusalem und die Häuser der Könige Juda's ebenso unrein werden wie die Stätte Thopheth, ja, alle Häuser, wo sie auf den Dächern geräuchert haben allem Heer des Himmels und andern Göttern Trankopfer geopfert haben. 14 Und da Jeremia wieder vom Thopheth kam, dahin ihn der HERR gesandt hatte, zu weissagen, trat er in den Vorhof am Hause des HERRN und sprach zu allem Volk: 15 So spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels: Siehe, ich will über diese Stadt und über alle ihre Städte all das Unglück kommen lassen, das ich wider sie geredet habe, darum daß sie halsstarrig sind und meine Worte nicht hören wollen.